

Sygn. akt III CSK 212/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa P. B.
przeciwko I. K. i J. K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2015 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie o zapłatę oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 kwietnia 2015 r.

Skargę kasacyjną wniósł powód, wskazując na występowanie w sprawie „zagadnienia prawnego dotyczącego stosowania przepisu 5 k.c., który *de facto* jest przepisem w praktyce niestosowanym, co doprowadza do nadużyć prawa podmiotowego, jakim jest w tym konkretnym przypadku zarzut przedawnienia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosowanie art. 5 k.c. jest domeną sądów *meriti*, a jego zastosowanie może mieć miejsce jedynie wyjątkowo, gdy w okolicznościach konkretnego stanu faktycznego, przy uwzględnieniu treści konkretnej normy prawnej, można mówić że korzystanie przez osobę zainteresowaną z przysługującego jej prawa podmiotowego pozostaje w sprzeczności z określonymi w nim zasadami. Tego przepisu dotyczy bogate, kazuistyczne orzecznictwo, także w zakresie jego stosowania w odniesieniu do zarzutu przedawnienia (ostatnio np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2015 r., I CSK 8/14, niepubl., z dnia 8 maja 2014 r., V CSK 370/13, nie publ., z dnia 14 grudnia 2011 r., I CSK 238/11, nie publ., i z dnia 20 maja 2009 r., I CSK 386/08, OSNC-ZD 2009, nr 4, poz. 109).

Ocena tego zarzutu pod kątem nadużycia prawa zależy od indywidualnej oceny konkretnych okoliczności sprawy; jest oceną doraźną, a orzekanie w tym zakresie nie da się w zasadzie sprowadzić do zagadnienia prawnego, o jakim mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).